

6.juli 2018

I medfør af § 37, stk. 1, i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Naalakkersuisut bedes oplyse, hvad den i § 45 a nævnte beløbsgrænse er i dag, dvs. med regulering i overensstemmelse med ændringen i forbrugerprisindekset.**
- 2. Naalakkersuisut bedes kort redegøre for, hvorledes beløbsgrænsen i praksis administreres, herunder bl.a., hvorledes myndighederne konkret opnår viden om og kontrollerer, hvorvidt en person har indsamlet mineraler af en værdi der er større end § 45 a-grænsen.**
- 3. Hvad ville konsekvensen efter Naalakkersuisuts vurdering være, såfremt man fjernede beløbsgrænsen for fastboendes muligheder for indsamling og brydning jf. § 45 a?**
- 4. Er det Naalakkersuisuts vurdering, at en fjernelse af beløbsgrænsen jf. § 45 a vil have negative(/positive) konsekvenser for Landskassen, erhvervslivet og borgerne?**
- 5. Er det Naalakkersuisuts vurdering, at en fjernelse af beløbsgrænsen vil medføre yderligere administrative udgifter, eller vil en fjernelse af beløbsgrænsen medføre administrative lettelser?**

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Med henblik på at vurdere hensigtsmæssigheden af den nævnte beløbsgrænse, stilles spørgsmålene.

§ 45 a blev indsat i Råstofloven ved en ændring i 2012.

Af bestemmelsen fremgår, at en fastboende (jf. § 45, stk. 1) kan foretage erhvervmæssig indsamling og brydning af løst liggende mineraler, hvis den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 100.000 kr. om året.

Af de almindelige bemærkninger til § 45 a fremgår det, at bestemmelsen er indsat på baggrund af ønske fra lokale indsamlere. Af § 45 a, stk. 6, fremgår det endvidere, at beløbet på 100.000 kr. reguleres årligt i overensstemmelse med ændringen i det grønlandske forbrugerprisindeks.

Jeg skal anmode om at modtage besvarelse af spørgsmålene indenfor 10 arbejdsdage.